

Farkasházy Tivadar megint vendégül látta ismerőseit – immár hetedik alkalommal – a szárszói szabad szellemű hétvégén. Bár hívta a kormányoldaliakat is, csak Chikán Attila és Lányi Zsolt találta meg a balatoni kivezető utat. Egyik Fidesz-vezető pedig azt üzenté, nem megy, mert átok és gyűlölet hallatszik a szárszói kertből. De még csak fütty sem volt.

KARÁCSONY ÁGNES
és **NAGY JÓZSEF**
riportja.

„Hogyne érdekelnének a megjelentek, de igazából azokra lettem volna kíváncsi, akik nem jöttek el” – mondta egy televíziós tekintély, és új adagot kanalazott Suchman Tamás magánremekű szarvaspaprikásából.

„Furcsa, az Orbán-fiúk figyelték eddig a szárszói hangokra, most is hallhatták a hívó szót, Farkasházy szétküldte leveleit, s Suchman vadpörköltje helyett akár Nagy Bandó majorannás-tárkonyos lábszármártását is kóstolhatták volna, mégsem jelentek meg” – csodálkozott visszafogottan a kondérnál Herényi Károly, a balatoni térség MDF-es képviselője, aki idén először csatlakozott a közösre tervezett szellemvikenدهز.

LEVELEZŐ TAGOZAT

A rendszerváltás tizedik évében az új történelemformálók egy része a kommunikációs stratégiából kihúzta a párbeszéd lehetőségét. Jó régen volt, hogy Orbán Viktor – egészen ifjú demokrata korában, a Fidesz-közeli cégalapítások és -eladások titkos időszakában – behúzódtott Farkasházy Tivadar nyári sátra alá. Aztán megsértődött Fábry Sándor poénra élesített mondatain – mosolya azóta féloldalas. De hát a humor csak az értőknek nyújt biztos védelmet a haraggal és az esztelenséggel szemben.

Rockenbauer Zoltán fideszes baráti levélben mentette ki magát: nem jöhet, mert nem lesz Magyarországon, s nem jön, mert a szárszói kertből egyre hangosabban morajlik a – kottázta Wagner sorait – gyűlölet meg az átok, és az emberek nem mosolyognak egymás-

ra. Ellenpéldaként hozta föl, hogy mint külügyér az elmúlt kilenc évben sokat utazott – többek között – Szent-Iványi Istvánnal, Molnár Gyulával, Csapody Miklóssal, Eörsi Mátyással, Szűrös Mátyással, Pokol Bélával. Barátsággal politizáltak sör mellett, nem bántották egymást.

A szárszói csapolt sörből Martonyi János külügyminiszter sem kért. Távolmaradását egyéb események meghívójával igazolta. Lányi Zsolt kiscigazda viszont feleségét is bevitte a ponyva alá. Az első sorból nevtették a Farkasházy kardigánjára tűzött, bizsu repülőgépet, melyet a házigazda tavaly kapott ajándékba Selmeczi Gabriella Lockheed-készletéből. A lemondott tb-felügyelő már kiírta magát, így nem fogalmazott levelet a találkozóra.

Pedig Farkasházy családi kertje éppúgy nyilvános a közélet, mint a természet erői számára. Utóbbiak viharosabbak voltak. Lehetett volna persze vitázni, vártuk is a közérdekű nyughatatlanságot, ám az

Készül Nagy Bandó lábszármártása Kósané közreműködésével

egyetgondolók ritkán akadnak párbajtársra egymásban.

Vitányi Iván hangos nosztalgiaival idézte, amikor Eörsi Istvánnal kiabálva mérték össze eszméiket egykor: „veszeked-

tünk egy jót, azóta szeretem Eörsit.”

De Eörsi hiányzott Farkasházy telkéről. A kedve fogott el az írónak, „ellenségből több mint elég”, küldte üzenetét barátainak.

ARCHÍV KÉPEK

A szárszói viharban a rendszerváltó éveket vetítették. A Fekete Doboz archív felvételeiből félórányit állított össze a találkozóra Elbert Márta. „Jobb, mint a Dolák-Saly” – nézte a vásznon a történelem küldötteit Farkasházy Tivadar.

[...]